

{ אז נדברו }

פרשת קדושים תשפ"ב | לסדר: "קדושים תהיו" | גליון מס': 554

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון בפקס
באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתיא (ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת להחזר מס
(ס' 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

אני חייב לדעת את התורה... זה חייב להיות חייב!!!

כבר במשך כמה שנים... מידי פעם יש לי ריפיון בלימוד... ואז מנסה לפתוח כל מיני ספרי חיזוק בלימוד התורה כדי לחזור לחיזוק... כן... כידוע: תלמוד תורה זה אחד מד' דברים שצריכים חיזוק וכל פעם שיש לי ריפיון בלימוד אני מנסה לפתוח איזה ספר טוב שיחזק אותי ויחזק אותי בעסק התורה... ולמדתי כבר כמה וכמה ספרי חיזוק בנושא... וקראתי גם הרבה סיפורים על עמל התורה של גדולי ישראל... (ואני אפילו כותב מאמר שבועי באחד העלונים בחיזוק ספציפי בתורה) ותכל'ס זה אמנם משפיע עלי ונותן לי שאיפות... אבל עדיין ההשפעה היתה תמיד בערבון מוגבל... בוודאי לא לטווח ארוך... בסופו של דבר שוב ושוב מצאתי את עצמי 'מבריז'... 'מעגל פינות'... שוב ושוב מוצא את עצמי בריפיון... מטיח פה ושם... ותכל'ס לא לוקח את העניינים ברצינות...

עד שיום אחד החלטתי לתומי ללמוד שו"ע הרב הלכות תלמוד תורה, (שכידוע ששו"ע הרב הוא מרא דשמעתא של הלכות ת"ת... הוא פתח את הנושא ההלכתי המובהק של החיוב בקיאות בתורה) יש לציין שבכלל לא התכוונתי ללמוד את זה בתור ספר חיזוק או מוסר... בסה"כ התעניינתי בהלכות תלמוד תורה... ותכל'ס נישגשתי לזה ברצינות ולמדתי את גדרי הלכות ת"ת באופן יסודי!!! ויצאתי משם בסוף עם מסקנות ברורות מה גדר חיוב ידיעת התורה שמוטל עלי באופן ספציפי (בהתאם לנתונים האישיים שלי... שזה עיקר המורכבות בהלכות ת"ת... שהחיוב לגמרי לגמרי מותאם לכל אחד לפי היכולות שלו...) ומאז זה פשוט נכנס לי לראש!!! ובשורה התחתונה זה הספר שהכי הכי חזק אותי בלימוד התורה... יותר מכל הספרים האחרים... מאז שלמדתי את זה... כל פעם שהגיעו רגעים של ריפיון בלימוד... פשוט צף לי מול העיניים שו"ע הרב הלכות ת"ת שגזר אומר שאני חייב!!! חייב ללמוד... זה לא נושא לדיון... וזה לא קשור לחיזוק ולריפיון, אני פשוט חייב... ואם אני חייב, אז אני חייב... אין פה מה להתחזק... פשוט חייב!! כמו שאני לא צריך ספרי מוסר שיעוררו אותי לקרא ק"ש או להימנע מטלטול מוקצה, כי זה איסור גמור... או חיוב גמור וזהו!! אין פה נושא לדיון... (איפה אני צריך כל הזמן חיזוק מחדש? כשמדובר בשטחים יותר אפורים, ובדברים המסורים ללב, שם אני צריך מוסר, אבל כשמדובר בהלכה מפורשת, כאן אני צריך בעיקר לחדד לעצמי שזה דין מפורש ונגמר הסיפור) ככה ברגע שקלטתי שידיעת התורה זה לא מעלות התורה ולא המלצה בחום... אלא זה חיוב גמור שמוטל עלי!! כשהפנמתי את זה... זה נכנס לתקן!!

ואז פתאום קלטתי תובנה מאוד חשובה... **קלטתי שיתכן מאוד** שתהום המושגים שמפרידה ביני לבין גדולי עולם שבגיל מאוד צעיר היו כבר בקיאים בש"ס ופוסקים... זה שהם פשוט הפנימו שהם **חייבים** לדעת את כל התורה כולה, ואילו אנחנו מאוד מאוד מתקשים להפנים את זה... אנחנו אמנם מעודדים את ידיעת התורה, שואפים לזה... רוצים שזה יקרה... מצטרפים לכל מיני תכניות ומיילגות ומבחינים... אבל לא באמת מציבים את זה כמחויבות גמורה!!! אז זהו!! שאני רוצה לגלות לך שאנחנו חייבים!!! חייבים במצות ידיעת התורה!! כל אחד מחויב... כמה בדיוק??? זה כבר תלמד בשו"ע הרב... יש לו את המבנה שלו... איך הוא מתאים את זה לכל אחד... אבל זו חובה... זה לא המלצה!!! ומאוד מאוד חשוב להפנים את זה... וככל שחשוב להפנים את זה... ככה קשה לנו להפנים את זה...

עכשיו: זה שקשה לנו להפנים את המחויבות שלנו בידיעת התורה, זה לא אתם קשה לנו... זה לא אתם שחסר לנו פה איזה מידע ואימות נתונים... טמונה פה בעיה יותר עמוקה, יש לנו קושי אמיתי מיוחד להפנים את החיוב הגמור שלנו בידיעת התורה... ולמה??? אני אסביר לך למה... ובכן: עד כמה שיצא לי בגדרי הסוגיה של ידיעת התורה... מה שיצא לי זה שיש הרבה מכנה משותף בין מצות ידיעת התורה **למצות פריה ורבייה**... כן... אוטוטו אנחנו נפגוש את הסוגיה הזו בדף היומי... (בסוף פרק הבא על יבמתו מחכה לנו הסוגיה של הסימן הראשון באבן העזר והמצוה הראשונה בתורה- מצות פריה ורבייה...) יש הרבה דימוין בסגנון ואופי החיוב בין שתי המצוות האלו... לדוגמא: כולנו יודעים שמצוות פריה ורבייה זה מצוות עשה גמורה וחיוב גמור!!! אבל באותה מידה כולנו גם מבינים שהמצוות עשה הזו... זה לא מצווה שעובדת עם לחיצת כפתור... זה לא כמו תפילת מנחה, שאסור לך לאכול עד שתתפלל... כולנו מבינים שמצות 'פריה ורבייה' זו תכנית חיים שבנויה מתהליך שלם שמורכב משידוכים, ותנאים, ואירוסין ונישואין וחיובי כתובה... ואז!! אחרי שבשלו כל התנאים... אז זוכים לקיים מצות פריה ורבייה... (וגם אז זה לא לגמרי בידיים שלנו... כמוב... בקיצור: מי שרוצה לקיים מצות עשה של מצות פריה ורבייה זה בעיקר מצוה **קיומית**, שבנויה בעיקר על תכנית חיים, תתכן את החיים שלך באופן כזה שזה יתקדם לכיוון ויעוד כזה שתזכה יום אחד להעמיד בן ובת של קיימא... על אותו משקל בתורה, לימוד וידיעת התורה זה לא כמו ק"ש, שיש זמן ק"ש, וצריך לקרא טקסט מסוים... וזהו... עשית את זה!!! סימנת וי... ידיעת התורה זו בעיקר מצוה גלובלית... זה בעיקר תכנית חיים... כמו שאתה צריך לתכנן את החיים באופן שיום אחד תעמיד בן ובת, ככה אתה צריך לתכנן את החיים שלך באופן שתגיע יום אחד למצב שתדע את כל התורה כולה, (וממילא כמו שנדוניה וסבלונות הכל נכנס תחת המטריה של מצות פריה ורבייה, ככה גם בכלל התכנית הגלובלית של ידיעת התורה זה אפילו בין הזמנים וההרפיה ואלף ואחד דברים שנדרשים בשביל להגיע ליעוד הזה בשפיות)

המשך בעמוד 6 בגיליון זה...

ניתן לצאת מהמתרת... מסכת יבמות כבר לא כ"כ מפחידה...

כעת הגיע הזמן לצאת מהמתרת... לפני הודשיים כתבתי על מסכת יבמות כמה מאמרים... הגעתי בשיא ההתלהבות... ו... ואז לפתע נעלמותי... היו כמה ששאלו אותי: מה קרה??? לאיפה נעלמת??? הבטחת שתלווה את הדף היומי מידי שבוע בסיקור קצר...

אז מה שנכון נכון... באיזשהו מקום ירדתי למחתרת... והסיבה העיקרית היא שגלגלה ההשגחה העליונה שכל הדפים הכי קשים של מסכת יבמות יצאו בדיוק בחודש ניסן!! בעיצומם של ימי הסהרוריות של העבודות לפסח... וחול המועד... ובין הזמנים... כך שזה הפך את הלימוד בדף היומי למשהו ששייך לרציניים בלבד!!!! שמי שלקח את זה כפרוייקט אישי לקח... ומי שלא... לא היה עוזר לו גלגלי עזר... לא של מתיבתא ובטח לא אז נדברו...

אז זהו!!! שכעת ניתן לצאת מהבונקרים... בשבת הקרובה אנחנו מתחילים פרק הבא על יבמות ומכאן זה נושא אחר לגמרי... סוגיות אחרות לגמרי... מבחינה מסוימת יש לנו כעת הפוגה מפרשת יבום!!! אז מה כן הנושא עכשיו?? הנושא הוא לא פחות ולא יותר **פרשת שבוע!!** בהשגחה פרטית מיוחדת הנושא שלנו בשבועות הבאים זה שלושת פרשות השבוע אחד אחרי השני... זה מתחיל בפרשת אחרי שקראנו שבוע שעבר... שיש בסוף הפרשה קראנו את האזהרות של איסורי ביאה!!! ובשבוע לאחמ"כ... דהיינו בפרשת קדושים הנוכחית... בסוף הפרשה אנחנו שוב חוזרים לאותו נושא והפעם

העונשים של איסורי ביאה!!! סתם ככה: לשבר את האוזן; פרשיות אחרי מות קדושים הם פרשיות מחוברות **במתתם!!!** גם השנה שהם לא מחוברים עדיין יש בניהם קשר לא ינתק... כי האזהרות של עריות והעונשים זה משהו שהולך לגמרי לגמרי (ביחד)... ואז מגיע השבוע השלישי... פרשת אמור!!! ומיד בתחילת פרשת אמור אנחנו לומדים את איסורי ביאה של כהונה!!! דהיינו: אלמנה שאסורה לכהן גדולה וגרושה וחלוצה שאסורה לכהן הדיוט ודינה של גרושה לגבי אכילת תרומה וכו'...

וזה מה שהולך להיות הנושא שלנו עכ"פ בשבועיים הקרובים... (אח"כ זה עובר למגרש של פרשת כי תצא... באופן כללי טוב לדעת את המפה שסדר נשים מתמקד בשתי מחוזות עיקריים: פרשת אחרי קדושים ואמור... ופרשת כי תצא... זה כמו שסדר נויקין מתמקד בפרשת משפטים, וסדר מועד באמור וראה... אז נשים זה סוף אחרי, סוף קדושים, תחילת אמור ופרשת כי תצא)

ואם אנחנו כבר נמצאים בדור שצריך הרבה ישועות וסגולות... אז הייתי אומר שפרק הבא על יבמות זה סגולה לנקל בשידוך!!! שים לב: לא שידוך בנקל... אלא נקל ב-שידוך... מה אני מתכוין??? יש מצד אחד מעוכבי זיווגים... אלו שמחכים לשידוך... אבל אני כעת לא מדבר עליהם!! אני מדבר על ההורים האלו שבה' דווקא מחתנים ילדים אחד אחרי השני... והשידוכים עצמם דווקא מגיעים בקלות... אבל מי שידוע החיים לא נגמרים שם... ממש לא... הסיפור האמיתי רק מתחיל אז... לחתן ילדים זה לא דבר פשוט... ישנם כל מיני מורכבויות שונות... או רגישויות... או אי הבנות... ובפרט כשמדובר בענייני כספים...

ומקובלנו מהז"ל שזו כבר גזירה שנגורה דליכא כתובה דלא רמא ביה תיגרא- אין כתובה שאין בה מריבות... ולמה זה ככה?? אומרים הז"ל (שבת קל). כל מצוה שקבלו על עצמם בקטטה כגון עריות דכתיב "וישמע משה את העם בוכה למשפחותיו", עדיין עושים אותה בקטטה!! כלומר: כתוב כאן שכשמשנה רבינו שנה לעם ישראל את פרק הבא על יבמות... את כל האיסורי ביאה... עם ישראל פרצו בבכי... כן... היו הרבה יהודים שהיו נשואים לדודה... לאשת אח... לאחות אשתו בחייה... לאשת האב... או כהן שנשוי לגרושה וכו'... ופתאום משה רבינו מנחית עליהם שהם צריכים לפרוש מנשותיהם... והם התחילו לבכות... בוכה למשפחותיו!!! ובגלל שהם בכו ולא קיבלו את זה בשמחה אז עד היום נגזר עלינו לעבור בכל חתונה בחינה מסוימת של קטטה...

נו... מה עושים??? בדיוק בשביל זה יש לנו את פרק הבא על יבמות!!! ואנחנו כעת מחליטים לגשת לפרק הזה בשמחה!!! **ונשמח** בדברי תלמוד תורתך... ואם נלמד ונקבל את הסוגיה דעריית בשמחה ונעסק בהדוותא דילי... נוכל לתקן את העוון הזה ואז נוכל לחסוך את התנאה של הכתובה... אה... מה דעתך על הפשרה?? מתאים לך המתווה??

אז בבקשה... גם אם אתה עסוק כעת... גם אם אתה כעת בערב חתונה של הבת... או לחילופין אתה קצת מוטרד מצרת הבת... בכל זאת קח לעצמך את השעה הזו של משתכחין מצערא דלהון ועסקין בהדוותא דילי... תפתח יבמות פרק ששי ונתחיל יחד לעסוק בדבורא דעריית... וזה יהיה לתועלת... כן... אנחנו עדיין סמוך ונראה לסילוקו של אותו גזול הדור שתמיד היה מקשר את הישועות לגמ'... כשהוא היה לומד קידושין הוא היה מתפלל על זיווגים... אז הנה עכשיו נעסוק בלסקל עוד כמה אבני נגף מהשלב אחד שאחרי השידוכים

עכשיו: עצה טובה קמ"ל... היות וכאמור סו"ם אנחנו כבר בלאו הכי בדיוק אוהזים בפרשיות שעוסקות בלימוד של דף היומי... אם כבר אז כבר... הייתי ממליץ לך בחום לעשות משהו מעניין שמסתמא מעולם לא עשית!!! קח את זה כעצה טובה בעלמא... תשמע לי... כדאי לנסות... הייתי ממליץ לך לכה"פ לנסות לשנן בעל פה כמה עשרות פסוקים בודדים... אל תבהל... זה לא כ"כ מסובך כמו שאתה חושב... לדוגמא: בפרשת אחרי תשנן ותחזור בעל פה מתחילת ששי פרק י"ח מפסוק ו' ועד פסוק כ"ד... ואח"כ בפרשת אמור, גם שם בשישי, בפרק כ' מפסוק י' ועד פסוק כ"ב... נכון זה נשמע לך מוזר?? וכי זה משניות שצריך ללמוד אותם בע"פ... אבל מה אכפת לך... תנסה!!!

מדובר בהשקעה קטנה... אבל הרווח שלה הוא מאוד מאוד גדול!!! קצת קשה להסביר על רגל אחת מה הרווח... הכי כדאי שתעשה את זה ואז אתה תפגוש בעצמך את הרווח... אבל אני אנסה על קצה המזלג להסביר: כשמגיעה סוגיה של דרשות... פתאום כולנו נהיים כמו בעלבתים כאלו שיושבים בשיעור תורה והרב יורה צרור הלכות... והם יושבים בהכנעה... לא מנסים להתווכח... כי מה יש להתווכח... כבוד הרב יודע מה שהוא אומר... קדוש קדוש... ככה אנחנו נראים בסוגיה של דרשות... פתאום הגמ' מנחיתה עלינו צרור של דרשות... ואנחנו "בולעים" אותם בדומיה... פתאום הלמדן הגדול לא יודע מה בכלל הרקע... מי נגד מי... למה זה יתור ואיפה פה המיעוט... אבל כשאתה שולט שליטה מינימלית בפסוקים... אתה בעצמך מזהה את השינויי לשון... אתה שם לב שכאן יש כפילות וכאן כתוב אחותך היא ושם לא... פה כתוב "שאר", ושם לא... פה יש לשון "הערה" ושם לא... יש לך מינימום של שליטה במצב לדעת על מה יושב כל דרשה... בקיצור: מומלץ לנסות... זה נכס!!!!

בסייעתא דשמיא ובחסדי ה' וישועתא עומדים אנו לקראת הוצאת ספר בנושא: עסק התורה!!!

הפעם לשם שינוי מדובר בספר הדרכה!!! (לא חיזוק ועידוד) הספר מתמקד בנתינת כלים כיצד לפתוח עסק פרטי ועצמאי שנקרא עסק תורה!!!

לפניך טעימה חלקית מהנושאים שנפתחים בספר... (בצורה לא מסודרת) כיצד לרכוש ידיעת כל חלקי התורה, איך מתמודדים מול ריפיון ומה זה אומר... מתי צריך לסגור את הגמ'... ומתי להמשיך לעמול... איך מגיעים לחשקת התורה... איך יוצרים חשק... איך מתמודדים מול חברותא... ועד כמה מחויבים למסגרת או לטובת הישיבה, איך כותבים חבורה, והאם יש סיכוי שיום אחד גם אני אהיה מסודר ואדפוק כל יום בזמן לסדר... האם לימוד מוסר הוא נחלתם הפרטית של הליטאים... והאם תורת החסידות שייכת רק למגזר החסידי?? ולמה לא לומדים בישיבות נביא...?? ומי שמעולם לא התחבר ללימוד הישיתי האם הוא בגדר תלמיד שלא ראה ברכה בלימוד?? והאם יש בעיה ללמוד שוטטשטין והאם דף היומי שייך לבעלי בתים?? ואיפה רוב המתמידים נעלמים במרוצת השנים?? ואיך בדורות הקודמים ידעו את כל התורה כולה בגיל שלושים והאם יש סיכוי שגם אצלי זה יקרה?? ועוד ועוד נושאים שכמדומני שהם חשובים והלואי ויביאו תועלת...

תברך אותי שאזכה כמה שיותר מהר להוציא את הספר לאור... ותכל'ס כעת... אחת מהחומות שמפרידות בינינו לבין הוצאת הספר **זה כסף!!!!** מדובר בעלויות ואנחנו זקוקים למשהו כזה שנקרא תרומות... (הספר ימכר בעו"ש במחיר זול כדי לאפשר לכל אברך או בחור לרכוש).

בשלב זה ניתן לתרום לעילוי נשמת... או להצלחת...

ומהניסיון מהספרים הקודמים... כאן מגיע השאלה הנחצית: כמה עולה הנצחה בספר?? כמה עולה הנצחה של חצי עמוד וכמה צריך לשלם על עמוד שלם??

צר לי... השאלות האלו מידי קשות בשבילי... קשה לי להכריע בכאלו שאלות סבוכות... אני יודע דבר אחד: שיש כאן ספר שיכול לחזק יהודים ולהרבות חיילים לתורה והספר הזה צריך לצאת... **ובשביל זה אנחנו זקוקים לתרומות!!!** וממילא כן הנצחה לא הנצחה... איזה גודל של הנצחה... לא זה הנושא... לא זה מה שיעשה עילוי לנשמה ולא זה יועיל להצלחה... הנצחה היא נטו עניין של מצב רוח... מי שירצה מצב רוח גדול נשתדל לשמח אותו עם הנצחה גדולה ומי שישתפק במצב רוח קטן יקבל הנצחה קטנה... אבל תכל'ס הזכות תזקף למי שייסיע להוצאת הספר...

וכמובן שהזכות העוד יותר אמיתית תזקף לאותו אברך/בחור בן עליה שהוא אמנם לא יתן אפילו שקל בודד להוצאת הספר... אבל הוא החתן הראשי... עליו וסביב דמותו נכתב כל הספר הזה... אל אישיותו עניינו נשואות ואל דמותו אנחנו רוצים להתחוקת...

ואנא... עזרו לי להוציא ספר זה... כדי לתת כח ועוצמה וכלים לכמה שיותר צורבים צעירים ואברכים לעלות ולהתעלות ולגדול כמו אותו אדם השלם בקדושת יוצרו... לאותו בן תורה הזה שמהלך בצידי הדרכים ונדמה כבן אדם אבל באמת הוא מלאך... שכשיהושפט בן יהודה היה רואה אותו היה עומד מכסאו ומחבקו ומנשקו ומגפפו ואומר: אבי אבי רבי רבי מרי מרי...

אנא ה' תגמור בעדי וזכני להגדיל תורה ולהאדירה...

לפרטים ולתרומות (בעיקר) ניתן לפנות לפלא:

052-7683095

ניתן לתרום בנדירים פלוס ובכל אופציות התרומה הרשומות בעמוד הראשון

”ירבו כמותן בישראל...” ו...?

ולא??

היות והמאמר האחורי צונזר ברגע האחרון... אשר ע"כ לפניך מאמר משוחזר מהנכתב בגיליון שלהבת בערב פסח...

מאמר זה עוסק בדמותו של מוסר התורה רבי עקיבא...

ובכן: לפני חודש וחצי למדנו בדף היומי (טז.) מעשה ברבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא שבאו לבקר את ר' דוסא בן הרכינס שהיה זקן ומופלג בדורו, (ורצו לברר אצלו באחת המחלוקות הטעונות והרגישות ביותר בין שב"ש ובי"ה בסוגיה של "צרת הבת" מחלוקת קיצונית שיש לה השלכה מרחיקת לכת עד כדי משהות...) רבי יהושע נכנס ור' דוסא הורה להושיב אותו על מטה של זהב... אח"כ קרא לרבי אלעזר בן עזריה והושיב גם אותו על מטה של זהב, ואז שאל ר' דוסא: מי זה השלישי שהגיעי?? **עקיבא בן יוסף!!!** ר' דוסא נענה בהתפעלות: אתה הוא רבי עקיבא ששמך הולך מסוף העולם ועד סופו?? שב בני שב... **ירבו כמותן בישראל!!!**

בקיצור, מהיום תדע... הברכה המפורסמת והמוכרת: **ירבו כמותן בישראל** לקוחה מכאן!!! מהגמרא הזו ומהסיטואציה הזו... והמהרש"א במקום נבאר: מה התכוין ר' דוסא שבירך את רבי עקיבא "ירבו כמותן בישראל"? **אומר המהרש"א חידוש מעניין:**

רבי עקיבא היה בן גרים... ורבי דוסא בן הרכינס מאוד מאוד התפעל מאישיותו ודמותו של רבי עקיבא, ולכן הוא בירך אותו... שיהי רצון ירבו כמותן אבל בישראל- **לא בגרים!!!** כלומר: דמותו של רבי עקיבא היתה חידוש עצום ונפלא... דא עקא שהוא היה גר... ואשר על כן ר' דוסא מייחל ומברך: מי יתן שדמויות הוד כאלו יצאו מישראל!!! ולא רק מגרים...

מה הפשט בזה? מה באמת מסתתר מאחורי הברכה המסתורית של ר' דוסא שירבו כמו ר"ע דווקא בישראל?? מה זה כ"כ משנה??

ובכן: יש פה רקע כללי ממש מרתק שחשוב לדעת אותו:

עצם דמותו ואישיותו של רבי עקיבא הייתה **תופעה מאוד חריגה בנורף!!!** אותו דור מיוחד שזכה שבו הפציע שמשו של רבי עקיבא... כמה שאותו דור זכה ברבי עקיבא... אבל צריך לדעת שזה לא היה קל לאותו דור... מאותו דור נדרש הרבה תעצומות נפש כדי לעכל את עצם ההופעה הפלאית הזו שנקראת רבי עקיבא...

ולמה?? אני אתן לך דוגמא פשוטה: תאר לעצמך אתה משתיין לקהילה שורשית או חצר חסידות ענפה ושורשית בנשיאות האדמו"ר שליט"א... שהוא כמובן ממלא מקום אבותיו הקדושים והוא

אתה לא יכול להתעלם מקיומו!!! בין תרצה ובין לא תרצה שמו הולך מסוף העולם ועד סופו... כי... כי הוא הליגער הליגער רבי עקיבא!! מדובר בענק שבענקים ובעל שיעור קומה בפאר נעם של רבי עקיבא... **אבל מצד שני:** מי אתה רבי עקיבא?? אין לך שום מסורת... אין לך שום קבלה ממעתיקי השמועה... יושב לנו פה רבן גמליאל שקיבל מרבו ורבו, ורבו מרבו עד חגי זכריה ומלאכי, ואילו אתה רבי עקיבא?? אתה נמצא פה בסה"כ איזה תשע או עשר שנים במקרה הטוב... אז איזה זכות יש לך להתערב ולחוות דעה במדוכה שישבו עליה חגי זכריה ומלאכי??

תנסה לחשוב איך המערכת אמורה להתמודד ולעכל תלמיד חכם בקנה מידה כמו רבי עקיבא, בו בזמן שעד כה כל התורה כולה עוברת אצלנו במסורת ובקבלה מרבו לרבו עד משה רבינו, ואילו רבי עקיבא זה איפוס מסורת!!! הכל חדש... בינינו... אני הונגרי... שאלה לי אליך ידידי ההונגרי... אתה היית שולח את הבן שלך ללמוד בישיבת רבי עקיבא??

אני לא!!! אני מודה בפה מלא... הייתי חושש מאוד... מאיפה הבעל תשובה הזה הביא את כל התילי תילים של הלכות האלו??

ועם המבוכה הזו אותו דור היה צריך להתמודד!!!

עכשיו: באמת מה היה הסוד של רבי עקיבא???

איך באמת דווקא רבי עקיבא נטול היחוס והרקע... איך דווקא הוא זכה להיות כזה גדול ודווקא הוא מוסר התורה שבעל פה?

התשובה היא: היא היא!!! דווקא בגלל זה... תורה שבכתב מגיעה **מלמעלה!** ואילו תורה שבעל פה בכל מהותה מתבטאת בזה שהיא מגיעה דווקא **מלמטה!!!** ולכן דווקא רבי עקיבא... דווקא בגלל שהוא בן גרים... דווקא החוסר רקע שלו וכל עילויו לא היה אלא מעצמו... הרי כל השגת התורה שלו מגיעה מלמטה... ולכן דווקא רבי עקיבא זוכה להיות המגדלור הכי גדול ואבי תורה **שבעל פה...** ההשגה העצומה של רבי עקיבא הגיעה דווקא בגלל שזה הגיע לגמרי לגמרי מעצמו!!! לרבן גמליאל לא היה את הפריבילגיה הזו... כי לרבן גמליאל יש דרך מסורה מאבותיו... הוא קיבל את הכל מערש ילדותו ישר לתוך הוריד... זה לא מגיע אצלו מיוזמה אישית... לעומת זאת רבי עקיבא, הכל מגיע לגמרי ממנו, ודווקא מהמקום הזה הוא זוכה להבין דברים שמתוך המערכת אי אפשר להבין אותם... וזה מה שר' דוסא מברך את רבי עקיבא, ר' דוסא עומד מול האישיות העצומה של רבי עקיבא ואומר: הלוואי וירבו כמותן בישראל... למה צריך להיות בן גרים בשביל להגיע להשגות שלך?? אני מייחל ומתפלל

בן אחר בן בשלשלת הדורות עד רבינו המגיד ועד הבעש"ט הקדוש... ויש קנאות ושמרנות גדולה להעביר את הדרך המסורה ושרביט ההנהגה מדור לדור בלי לשנות מהמנהגים... וכל ההנהגות והתפילות והנוסח והלבוש, הכל נשמר באופן מדויק לפי הנהגת אבותינו הקדושים ללא שום שינוי וסטייה... וכך הק"ק מתנהלת לאורך שנים רבות...

והנה!!! יום אחד בהיר מופיע איזה בעל תשובה טרי... שעד לפני כמה שנים היה רועה צאן... מדובר ביהודי ללא שום רקע... אין לו שום יחוס... הוא לא מביא איתו שום מסורת... ולפתע הוא מגיח בסערה ותוך תקופה קצרה הוא חודר ללב ליבה של החצר... ומתחיל להביע דעות... הוא מתערב ומחווה את דעתו במנהגים הכי שמרניים... הוא מתערב ומשנה מהנוסח המקובל... מנסה לשנות את סדר התפילה ושולחן הטהור ממה שקבלנו מדור דור... תגיד לי: מה היינו עושים עם הבעל תשובה הזה?? איך היינו מתייחסים אליו?? היינו זורקים אותו מכל המדרגות... סליחה אדוני היקר, **אתה חדש פה!!!** מי אתה בכלל... אנחנו נמצאים פה בשולחן הטהור של הרבי שממשיך לנו את דרך אבותיו הק' עד הבעש"ט הקדוש ועד רש"י הקדוש... ואתה פתאום מכניס לנו פה שירים מזרחיים...?? דא עקא שמה נעשה... הבעל תשובה הזה מדבר לעניין!!! אוהו לעניין... אנחנו עומדים משתאים ומשתוממים מול ההשגה המבעיתה שלו בתורה, וכולם מבינים שעומד לפנינו אדם בעל שיעור קומה עצום ברוח הקודש לא פחות מכבוד קדושת אד"ש וגם לא פחות מאבותיו הקדושים... אה... **תחשוב מה היה קורה???** זה היה מזעזע לנו את כל המערכת... יש פה איזה מיישהו חדש שבבת אחת מתחיל לנענע ולנער את כל היציבות השמרנית ומשנה לנו פה סדרי עולם.

אז להבדיל... תחשוב שזה בדיוק היה הסיפור עם רבי עקיבא...

רבן גמליאל הוא נשיא ישראל!! בן אחר בן עד להלל הזקן, ובן אחר בן בשושלת הייחס עד דוד המלך... יש לנו פה את ר' אלעזר בן עזריה שהוא דור עשירי לעזרא הסופר (חוץ מזה שהוא גלגול של שמואל הנביא כמובא באר"י על המילים הרי אני כבן שבעיםשנה...) יש לנו כאן את רבי יהושע בן חנניה חכם וזקן מופלג... שהוא עוד זכה להיות מהלויים השוערים במקדש... ואנחנו יושבים בחרדת קודש מול ענקי הרוח גדולי הדור מעתיקי השמועה שמוסרים לנו את התורה כנתינתה ובצורתה בדרך המסורה ממשה רבינו ועד עכשיו... והנה לפתע מופיע לנו פה דמות חדשה... קוראים לו עקיבא... יהודי טרי ללא שום רקע וללא שום קבלות והמלצות... עד לפני כמה שנים היה רועה צאן ועם הארץ גמור... בן גרים... אין לו קורטוב של יחוס... ופתאום הוא מגיע ודורש על כל קוצו של יו"ד תילי תילים של הלכות... אז מילא... אם הוא לא היה מדבר לעניין היינו זורקים אותו באותו רגע מכל המדרגות... **אבל מה נעשה שהוא מדבר לעניין!!!**

התורה... רק מי שבחר בתורה!!! רק מי שיוזם קשר ונלחם למען עבודת ה'... דווקא הוא יכול להבין על איזה אוצרות אנחנו יושבים... וזה היה רבי עקיבא!!!

השאלה היא: האם יש סיכוי שירבו כמותו בישראל???

האם יש סיכוי שאני... שאני לא בן גרים... ולא נשארתי עם הארץ עד גיל ארבעים... ולא נזרקתי מכל המדרגות... וב"ה הבית מדרש מחייך אלי ואני שתול עמוק עמוק בתוך המערכת... האם יש סיכוי שגם אני אבחר ביהדות ואדע להעריך שזכיתי במפעל הפייס???

התשובה היא: כן!!! הכל תלוי בי... עם הפנמה נכונה... ועם נכונות להשקיע ולרענן את היהדות שלי כל פעם מחדש... אפשר להגיע לזה... אמנם אצל הגווארנענר זה מגיע באופן טבעי ואצלי קצת פחות... אבל אפשר... כאן צריך מידי פעם לרענן את מהותו של יהודי ולהחליט שאני רוצה להתגייר מחדש... כן... החילוני צריך לחזור בתשובה... אבל החרדי צריך להתגייר... זה לא מליצה... זה לגמרי ככה!!! כולם צריכים להתגייר... גם היהודי וגם הגוי... רק אצל הגוי זה מתחיל בגיור ורק אח"כ הוא מקבל על עצמו עול מצוות... ואילו אצל מי שנולד יהודי זה מתחיל מנועם עול תורה ומצוות... ואז!!! אחרי שהוא כבר יהודי... כאן מגיעים רגעי האמת... הרגעים המכוננים בחיים שפתאום זה לא הולך כמו שחושבים... פתאום הוא פוגש את המקום הלא תמיד ריווחי של היהדות... שישראל בזמן הזה סחופים ודוויים... ואז הוא שואל את עצמו: רגע... אני מוכן להיות נאמן לה' גם כשזה לא משתלם?? גם כשלא תמיד הסיפורים נגמרים בבנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות... והרגע הזה הוא רגע הגיור של החרדי מבטן ומלידה... ויש הרבה הרבה מאיתנו שהם חרדים אבל מעולם לא התגיירו... מעולם לא הסכימו לבחור ביהדות... מעולם לא הסכימו לכל הדברים הקשים כגידון שכל גר הסכים לקבל על עצמו... (מה שלמדנו השבוע ביבמות...) יהי רצון שנהיה תלמידים של רבי עקיבא... שירבו כמותו אבל גם בישראל מבטן ומלידה...

הגווארנענרעס... רק אלו שהרגע לבשו כיפה וציצית והם רוקדים בהתלהבות הקב"ה אנחנו אוהבים אותך...

רגע... והגעבוירנענר'ס... אלו שנולדו חרדים מבטן ומלידה... האם לנו אין את הזכות לאהוב את ה'?? למרבה האבסורד לא!!! אין לנו את זה... אנחנו כמעט ולא פוגשים את אהבת ה'...

זה מה שר' דוסא מתפלל ומייחל על רבי עקיבא: ירבו כמותך בישראל... אני מתפלל שגם הגווארנענר... שגם הוא יוכל להגיע מתוך המערכת ליקום העצום שרבי עקיבא מצא בתורה...

כתוב שרבי עקיבא היה קורא שיר השירים והיו עיניו זולגות דמעות... בטח... בשיר השירים כתוב את גודל הגעגועים והחיבה שהרעיה רוחשת לדודה... כמה שהיא מוכנה לעשות הכל בשביל לדבוק בדודה... כן... אותו עקיבא שעשה את הכברת דרך הזו... שעבר את דרך החתחתים של שנות ריחוק ועמד בפרשת דרכים בעיניים משתוקקות ומבקשות: הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ... אותו רבי עקיבא שכל חייו רדף אחרי ה' והתמסר למענו כמו רעיה הכי נאמנת ואחרי הכל מצאונו השומרים הסובבים בעיר היכונו ופצעונו... אותו רבי עקיבא שעבר טרגדיות בקנה מידה של עשרים וארבע אלף תלמידים ובכל זאת נשאר רעיה נאמנת והשבעתי אתכם בנות ירושלים אם תמצאו את דודי מה תגידו לו... מה המסר היחיד שתעבירו לו ממני?? שחולת אהבה אני!!! מה הפלא שרבי עקיבא מגיע לשיר השירים וסכר הדמעות נשפך כמים... מי כמוהו מבין עד היכן הדברים מגיעים... הוא יודע מה זה נאמנות גמורה של רעיה לבעלה גם כשהוא מתרחק... גם כשהיא נשארת לבד... אותו רבי עקיבא שכל חייו מקשה אחת של נכונות ונתינה לאהוב את ה' ולתת לו ללא תנאים וללא פידבק (כל ימי הייתי מצטער על הפסוק ואהבת את ה'... מתי יבא לידי ואקיימנו) כשהוא מגיע לשיר השירים הוא בוכה...

אבל כשהגעבוירנענר מגיע לשיר השירים הוא לא כ"כ בוכה... כי... כי אנחנו פחות פוגשים את המקום הזה... אנחנו יודעים שה' אוהב אותנו... הגעבוירנענר מכיר בעיקר את הפסוק אני ישינה ולבי ער קול דודי דופק פתחי לי אחותי רעייתי... פשטתי את כותנתי איככה אלבשנה רחצתי את רגלי איככה אטנפם...

אני לא ממנהר לשום מקום... נולדתי כאן... נולדתי חרדי... ה' רוצה ממני תפילה... רוצה ממני תרי"ג מצוות... נו... אז שיחכה קצת מאחורי הדלת... לגעבוירנענר קשה לפגוש את הנאמנות המוחלטת שיש לאותה רעיה שהייתה תקועה הרבה שנים בשידוכים וסו"ס זכתה למצא את זיווגה והיא נאמנת אליו ומייקרת אותו ומוכנה להתמסר אליו בלב ונפש... כאלו השגות דווקא הגווערנענר מבין... בשביל להבין כמה היהדות יקרה... בשביל זה צריך לבחור ביהדות... בשביל לייקר מה זה תפילה בביהכ"ס... צריך שהבית כנסת יהיה סגור כל חודש ניסן (למי שזוכר לפני שנתיים...) בשביל להבין מה הזכות ללמוד תורה... בשביל זה צריך שהמלכות תגזור שמי שלומד תורה ידקר בחרב ואתה בכל זאת מתחבא במערות ומסתכן למען

שבתוך עם ישראל... מתוך השבלונה של כלל ישראל... גם מתוך השטעטאלע... שיהודי יהיה מסוגל להגיע לכזו השגה גם מבפנים...

אם נדבר בשפה אידישאית מוכרת...

יש את המושג שנקרא: געווארנענר ו--- געבוירנענר...

געבוירנענר זה מי שנולד בתוך המערכת!!! שתול שם מיום היוולדו... מצד אחד הוא משלנו... הוא אנ"ש... אבל יש בו משהו יותר מקובע ומערכתני... בקיצור: הוא לא הגיע לזה מעצמו... הוא לא בחר בדרך הזו... אבל געווארנענר זה מי שהגיע לזה מעצמו... אני לא צריך לספר לך שיש הבדל עצום בין ברסלבר שורשי לבין מי שהתקרב לחסידות ברסלב... הגווארנענר שהתקרב לחסידות ברסלב הוא אש!!! הוא מקורי... הוא מבין מאוד מאוד טוב מה כתוב כאן... מה רוצים פה... הוא מבין מה באנו לשלול ומה באנו כאן לחדש... ואילו הגעבוירנענר יותר עסוק בשמרנות... הוא קנאי למסורת והוא רגיש לשינויים... וטוב שכך... זה שני חלקים שצריך אותם בעבודת ה'!!! מה שבטוח... השילוב המנצח בין הגעווארנענר לבין הגעבוירנענר זה תכלית היצירה!!!

רק מה?? בדרך כלל זה לא הולך ביחד... יש דברים שרק מי שהגיע לזה מעצמו יכול להבין את זה... וזה מה שר' דוסא מבכה או יותר נכון מייחל ומתפלל... ירבו כמותך בישראל!!! הלוואי והגעבוירנענרעס שנולדו בתוך כלל ישראל... יצליחו להגיע להשגות של הגעווארנענר ר' עקיבא... הלוואי!!!

זכיתי להכיר את ר' עזריאל טאבור זצ"ל שהוא היה מדבר כמו גר צדק!!! הוא היה פותח כל פעם את היסודות הכי פשוטים ביהדות והוא היה מדבר עליהם בהתלהבות ובחיות עצומה כאילו הוא גילה אותם לבד למרות למרות שהוא היה הונגרי שורשי... עמוק מחממת הגעבוירנענר... מבחינתי הוא זה שהמציא את השיטה שאפשר לבחור להיות יהודי גם אם נולדת יהודי!!! זה היה כל הנושא שלו... תפסיק להיות תקוע ביהדות... תבחר ביהדות!!! אז מה ונולדת חרדי... אז מה ונולדת עם כל האוצרות היהודים בכיס שלך... לכן מה?? לכן נגזר עליך להסתובב עם פנים נפולות ולא להבין עד כמה אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו... כשדברים כאלו נאמרים ע"י בעל תשובה או גר... זה מאוד יפה ומחזק... וזה מאוד טוב בשביל כל מי שנמצא עכשיו בראשית הדרך... כן... כולנו מכירים את השיר "הקדוש ברוך הוא אנחנו אוהבים אותך..." אבל בדרך כלל מי שר את זה בהתלהבות?? רק

יואב פתח בשביתה מול בית ה', לא אשוב לביתי ללא כרטיס חבר

הפעם יואב היה נחוש... בשביעי של פסח הוא הזמין את כל התלמידי חכמים של העיר שלנו לשלמי שמחה על חשבוננו... היה לו מאוד חשוב שכולם יבואו... הם ובני משפחותיהם... הוא הקריב ארבעה כבשים שלמים בשפע ובהרחבה שיהיה לכל משפחות החברים לשני ימים ולילה אחד... אבל בתנאי שכולם מגיעים...

ואז במעמד כל התלמידי חכמים של עירנו... הוא ביקש את רשות הדיבור והודיע בדומטיות:
זהו!!! החלטתי סופית שאני נשאר פה!!! ואני לא חוזר הבייתה עד שאני לא מקבל דיני חברות!!!
אני כעת אמנם נפרד מכם... אבל הפעם זו הפרידה האחרונה שלי...

קצת רקע... יואב זה יהודי יקר מהשכונה הסמוכה... אתה כבר יודע על מה אני מדבר... בעיר שלנו שבפאתי נחלת אשר יש שתי קהילות נפרדות... קהילת החברים וקהילת עמי הארץ... כבר סיפרתי לך שבמשך השנה יש הפרדה הרמטית ביניהם... חוץ מהתקופות העליונות של הגתות והבדים (באזור אלול תשרי חשוון) שאז גם עמי הארץ נטהרים בשביל לעשות את השמן והיין בטהרה... (ועמי הארץ נאמנים על טהרת קודש) כמו כן עמי הארץ גם נטהרים ברגל... כך שלשתי הקהילות יוצא להיפגש רק בחגים או בתקופה של הגתות והבדים... אז יש קירוב לבבות ואז אח"כ שוב יורד מסך הברזל וחוזר המתח לשרור...

ויואב הוא אחד מהיהודים היקרים שבקהילה השניה!!! יהודי ש... שחבל עליו... תמיד כולם משתמשים בו כדוגמא ש... שחבל עליו... עם קצת מאמץ ונכונות הוא יכול להתקדם ולהגיע אלינו... יש לו כוז אהבת תורה וכזו יראת שמים... אבל מה אפשר לעשות... הוא עמל קשה לפרנסתו... יש לו שדה אחוזה מאוד גדולה שהוא ירש מאבא שלו... ואבא שלו בעצמו ייבם את ארבע נשות אחיו!!!! (אחים שלו נפטרו בזה אחר זה בלא בניים במלחמה) ואז אבא שלו ירש את כל האחים שלו כדין יבם... (יקום על שם אחיו לנחלה) ממילא אבא שלו קיבל בירושה שדה אחוזה מאוד גדולה!!! ויואב הוא הבן יחיד שנותר והוא ירש את אבא שלו... ויש לו שם שדה תבואה ענקית, ופרדס רימונים וזיתים וגם כרם ענבים ואל תשאל... בקיצור: כתוצאה מזה אין לו זמן לנשום... ונכון אמנם שהוא מחזיק תורה גדול וחלק נכבד מיבול שדותיו הוא נותן ביד נדיבה למען החברים... וזה ממש נהיה "ארעא דרבנן..." אבל בסופו של דבר הוא בעצמו נשאר עם הארץ... וחבל לנו עליו... כזו נשמה טהורה... וכמובן שמי שהכי כואב לו זה הוא בעצמו...

כואב לו על כל התלמידי חכמים שהוא כ"כ מחבב אותם ובמשך השנה הוא נאלץ להיות מנוודה ומורחק מהם בגלל שהוא עם הארץ ודינו כזב לכל דבריו... ותמיד הוא מדבר וחולם ומייחל שהוא רוצה יום אחד לעשות שינוי בחיים אבל תכלס... הוא לא מגיע לזה... החיים חזקים מהכל... בלי עין הרע והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע ואין זמן לנשום... אבל השנה!!!! אל תשכח שהשנה שנת שמיתה... והשנה יש ליואב הפוגה... והשנה הוא החליט לנצל את השנת שבתון לעלות לירושלים... אז בחצי שנה הראשונה שעד פסח... הוא היה עסוק ב"לחלס" כמויות של מעות מעשר שני וכרם רבעי שהצטברו אצלו במשך השלוש שנים האחרונות... וזה העסיק אותו די והותר,

אבל כעת פסח נגמר!!! והנה... יואב מוצא את עצמו שוב חוזר לאלמניתו... הוא שוב חוזר להיות טמא כעם הארץ... ואם כל שנה בימות הקיץ עוד היה לו את מעמדות הביכורים שהיו מחיים אותו... הרי השנה אין ביכורים!!! כי הכל הפקר... אין ביכורים... אין מעשר שני... אין תורה... ומה הדבר היחיד שנשאר???

לחזור בחזרה לשכונת העמי הארץ ולהיפרד מכל התלמידי חכמים שהוא כ"כ מחבב אותם...

אז זהו!!! השנה יואב החליט לעשות הפגנה... אני נשאר בירושלים עד שאני נהיה חבר!!! כל טוב... אל תדברו איתי על שום דבר... כל האריסים שלי והחוכרים והשכירים והשלישים של השדה... לא מעניין אותי לא סתומי פילי ולא אברויי אילני... אני רוצה ללמוד תורה!!! אני רוצה עד חודש חשוון התשפ"ג... שאז אני צריך לחזור לחרוש ולזרוע בשדה של שנה שמינית... עד אז אני רוצה להיות חבר!!! זהו!!! אני כבר לא חוזר לבית שלי בשכונה של העמי הארץ... אני כבר עכשיו רוצה לסגור חוזה ולבנות לעצמי בית דירה בשכונה של החברים!!! והיה... אם עד חודש חשוון אני לא אהיה אספיק ללמוד תורה ולקבל על עצמי דברי חברות... אז אני אמשיך להישאר כאן בירושלים כמו המלס... מה שבטוח... אני חוזר לעיר שלי עם כרטיס חבר!!!
זו ההכרזה הרשמית והדרמטית שיואב הכריז בקהל עם ובמושב זקני ותלמידי חכמים של עירנו...

ואכן מאז אי אפשר להכיר את יואב... ניתן לומר עליו את מה שאמרו על רבי אלעזר בן חרסום שהניח לו אביו אלף עיירות ביבשה וכנגדן אלף ספינות בים ובכל יום ויום נוטל נאד של קמח על כתיפו ומהלך מעיר לעיר ללמוד תורה... יואב יושב שם בירושלים ועוסק בתורה... נרדם על הספסלים... ואף אחד לא חולם שמדובר באחד הגבירים הגדולים ביותר בעירנו... נפרדנו ממנו בדמעות במוצאי שביעי של פסח... עם דגש על להתראות!!! להתראות בקרוב בבית המדרש שלנו... אנחנו אוטוטו חוזרים לכאן בחזרה לחג השבועות... לחג האהוב ביותר על יואב!! והשנה בכלל... השנה שיואב קיבל על עצמו עול תורה בכזו נחישות הרי חג השבועות הוא יום הוראת חייו... יואב יושב כעת בהתמדה עצומה ולומד סדר זרעים!!! הלכות תרומות ומעשרות... החברותא שלו בירושלים התחייב לנו שלכה"פ עד חג השבועות כבר לא נצטרך להפריש דמאי אחרי יואב!! לפחות ביחס לזה הוא יקרא חבר שבקי בתרומות ומעשרות ולא צריך לחשוש... אמנם יש לו עדיין הרבה מה ללמוד בסדר טהרות... שילמד לשמור גופו וידי ורק אז נוכל לאכול על ידו טהרות... אבל בעזה"ש עד חודש חשוון זה יקרה... עם כזו נחישות וכזו התמקדות בטח הוא יצליח...

חזרנו לעיר שלנו... והנה אנחנו רואים את שדותיו של יואב פתוחות לרווחה לכל דורש כדין שנת השמיטה... והנה אנחנו כבר רואים שחלק מהשדה מלאה בתבואה בקשיה של ספיחין וחלקה כבר מתחיל להצהיב ולהתייבש ומוכן לקצירה... אבל אנחנו לא נקצור אותה וגם נזהיר את כל העניים שלא ילקטו בה... (הם רגילים בשאר השנים ליטול משם לקט שכחה ופאה) כי זה איסור ספיחין!!! יואב ביקש מאיתנו להזכיר לאשתו שתשכור מישהו מיוחד שיעמוד ויזהיר את האנשים שלא ילקטו משם כי בשמיטה הקודמת היו כמה שנכשלו ולקטו ואח"כ הם התחייבו במכת מרדות... כמו כן יואב ביקש מאיתנו שבמשך הקיץ נזכיר לכולם שלא ללכת בכרם השמאלית שהיא כרם רבעי ואסור ליטול משם גם בשנת השמיטה ללא פדיה... וגם בסוף השדה יש פרדס זיתים שהוא עדיין בתוך שנת ערלה... במקביל יואב שכר תלמיד חכם מיוחד שילמד את הילדים שלו שיהיו בקיאות בהלכות טומאה וטהרה... כן... כדי להכשיר אותם לקראת המעבר הצפוי בעוד בחצי שנה...

שיר המעלות זכור ה' לדוד את כל ענות... לא אבא באוהל ביתי לא אעשה על ערש יצועי לא אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה עד אמצא מקום לה' משכנות לאביר יעקב... וא"כ מה הפלא שהנה!!! הנה שמענוה...

פינה

למחשבה

אני חייב לדעת את התורה! זה חייב להיות חיובי!!

המשך מעמוד 1 - וברגע שזה נהיה תכנית חיים גלובלית שאני חייב ש--- יום אחד זה יקרה!!!
ברגע שזו הנפק לאיזה יעד סופי כזה שאני כבר עכשיו חייב ש--- יום אחד אני אדע את כל התורה כולה, כאן הפלא שמאוד מאוד קשה לחיות ביום יום את החיוב הגמור שבזה... כי נכון שזה חיובי... אבל עדיין זה חיוב גלובלי... זה לא חיוב של כאן ועכשיו... וההבדל בין חיובי גלובלי לחיוב של כאן ועכשיו זה כמו ההבדל בין מציג לבין כל קופת צדקה אחרת שיכולה לשלב שנים בבית... בינינו... זה בדיוק כמו רווק ליטאי שהוא לא ממחר לשום מקום, והשעון אצלו לא דופק (כמו אצל החסידים) הוא רק יודע שצריך יום אחד להתחתן... אני לא צריך להגיד לך איך זה נראה... למרות שאותו בחור הוא ירא שמים ובקי היטב בסוף פרק הבא על יבמות ששם מובא להדיא את גודל המחויבות שלו בפריה ורבייה... והוא יודע לשנן את הסימן הראשון באבה"ע... והוא יודע טוב מאוד שהוא מחוייב מהתורה לתכנית חיים' שצריך יום אחד לישא אישה ולקיים מצות פריה ורבייה, אבל עדיין... עדיין תסכים איתי שאף בחור בגיל 21, ולו הפרומע"ר ביותר לא קם בבוקר בדריכות יוצאת דופן מעצם הדיעה שיש לו כזה חיוב רטורי של פריה ורבייה שהיה בעיניו ובזמנו... תסכים איתי שזה ממש ממש לא מטריד אותו באמצע סדר א' על הבוקר... כי... כי נכון שצריך להציב את זה כתכנית חיים, ואני יודע את זה... אבל מה אתה רוצה עכשיו... מה נפלת עלי על הבוקר... מה זה קשור לכעת ועכשיו...
(זו הסיבה שלעצרו הרב אצל הליטאים הנושא של שידוכים הולך יותר לאט וממילא גם יותר תקווה... כי אין מספיק "דעד ליין"... אין את המציג... אין תאריך של פג תוקן... ואילו אצל החסידים?!? יש... יש אאפפס משהו כזה... לפחות בערך.)

אז על אותו משקל, זה שיש לי מחויבות לבנות 'תכנית חיים' שיום אחד אני צריך להיות ת"ח ולדעת את כל התורה כולה, זה עדיין לא סיבה להוציא אותי מהמיטה!!! מאוד מאוד קשה לנו להיכנס לדריכות ורצינות אמיתית כעת ועכשיו כתוצאה ממחויבות גלובלית... ולכן אני מדגיש: למרות שידעית התורה היא מחויבות גמורה!!! מאוד מאוד קשה להפנים ולחיות על פי המחויבות הגמורה הזו!!!

אבל אין ברירה... אנחנו מחוייבים להפנים אותה!!! כי בנפשנו הדבר...

וממילא פה צריך להפעיל ולייצר המון המון משטר עצמי... והייתי אומר אפילו מנהיגות אישית!! צריך לגשת מתוך החלטה פרקטית וחוושה היות ואני רוצה שיום אחד זה יקרה... לכן החלטתי שאני חייב לגשת לזה כאן ועכשיו בצורה הכי רצינית שיכולה להיות עם תכנית מסודרת... ותכלס אפשר!!! לא לזה לרצף את עצמנו... לא נוכל לתרגל עם עצמנו...

כי יש לנו מספיק דוגמאות מנאשי עסקים מוצלחים בעולם הרחב... שידועים טוב מאוד לדפוק על השלחן ולהציב לעצמם יעדים יזומים ותאריכים סופיים שהם יהיו נאמנים אליהם בקנאות למרות שהם בודו אותם מליבם... למרות שאם הם רק היו רוצים הם היו יכולים לשבת על זרי הדפנה ולחשוב ש... שיש לי זמן... לאיפה אני בדיוק ממחר...

יש לנו מספיק אנשים מוצלחים בשוק העבודה שידועים למקד את עצמם והם יודעים לרכז את כל האנרגיות למרות שההחיינות והעצלות היתה תמיד יכולה לדחות להם את זה... ולומר למה בדיוק היום... תבא מחר...

ולכן אין לנו ברירה... היות ואנחנו חייבים בידיעת התורה... אז אם אנחנו רוצים שיום אחד זה יקרה חייבים להיעמד על שני רגלינו האחוריות ולהיכנס לדריכות!! למנהיגות עצמית... לתכנית חיים ברורה...

וכן!!! בשביל זה יש דף היומי וכל תכנית כיוצ"ב... בדיוק בשביל זה... זה נועד!!! נכון שיש כאלו שחושבים שדף היומי שייך לבעלי בתים והם צודקים במידה מסוימת... נכון שמי שלומד כל יום דף בדיוק לא פחות ולא יותר זה מראה שהוא קצת בעלבת... אבל אל תשכח!!! שיש גם צד שני למטבע... שמי שלא מצמיד לעצמו אקדח לרקו ולא מכריח את עצמו בכח לעמוד באיזשהו הספק... **ככה שום דבר לא יכול לזוז בחיים...** אין לנו הרבה ברירה!!! אנחנו מוכרחים להיצמד לאיזשהי תכנית שצודעת נגד כיוון השעון... אחרת שום דבר לא זז... אני לא מכיר בן אדם ששונה ולא כשיש אחד שנסבל בלי שקדם לו תאריך סיום שנוסף בעורף!!! דף היומי זה כשי"כ אחד מהמסלולים... אם לא מתאים לך תקח מסלול אחר... אתה יכול גם ליזום תכנית עבודה משלך... אבל זה חייב להיות תכנית... אני לא מכיר בן אדם אחד שפתח תכנית חסכון לא מקובעת... אני לא מכיר בן אדם שפתח תכנית חסכון שמתי שבא לו הוא יניס כסף ומתי שבא לו הוא ימסוך... אין כזו חיה!!! אין שום סיכוי לתכנית חסכון שכזו... כי למה שבדיוק עכשיו אני אכניס כסף... הרי עכשיו אני בדיוק צריך כסף לזה ולזה... **אז זהו!!!** שמי שרוצה באמת להשקיע בתכנית חסכון... הוא חייב להיצמד לתכנית מקובעת ונוקשה מתוך הכרה שזו הדרך היחידה להתקדם עם החזר חובות או עם חסכוניות!!! ואין טיפש שלא מבין את זה... וממילא על אותו משקל בתורה... מי שחושב שאם תהיה לו בראש איזה תכנית גלובלית שיום אחד הוא רוצה להיות בקי בכל התורה כולה... **אין שום סיכוי שזה יקרה אם לא תצמיד לעצמך אקדח לרקו!!!** ואני כעת לא מדבר בשם התורה... אלא בשם עולם העסקים... בשם הפרקטיקה של החיים!!! עסק בחיים לא יכול לשגשג מתכניות גלובליות... חייבים להיצמד לתכנית עבודה נוקשה שהפנמתי שאין לי ברירה... אני מחוייב לזה... זה התכנית לחודש זה ושבוה זה...

רק בשביל לשבר את האוזן... הרבה סיפורים סיפרו לאחרונה על גדלותו של מרן ר' חיים קנייבסקי בתורה... אבל מכל הסיפורים ששמעתי... הסיפור והתיאור שהכי תפס אותי והכי נגע לי בנקודה על מרן הגר"ח ק... זה התיאור כדלהלן: כשמרן ר' חיים כבר היה זקן מופלג, ומפאת חולשתו הוא היה נאלץ לפרוש למנוחה... הוא היה מבקש מבני הבית תעזרו אותי עוד מעט, כי אני **חייב** ללמוד!!! והוא כנראה היה שחם לא לגמרי מפנימים כמה זה קריטי בשבילו... והוא היה ממש חוזר ומתחנן: אני מבקש מכם... אל תוותרו לי... גם אם אתם מנסים להעיר אותי ואתם רואים שמרוב תשישות אני לא מצליח להתעורר... תעזרו אותי שוב ושוב... **כי אני החחחיבי ללמוד!!!**

עכשיו בינינו לבין עצמנו... ניסינו להיכנס לסיטואציה... ניסינו לדמיין אם אני הייתי שם אחד מבני הבית, ומרן זיע"א היה מבקש ממני, שאני אעיר אותו בעוד עשרים דקות... ואני יודע שטוב לו לישון יותר (והרבה יותר)... אבל תכלס... הוא ביקש שאני אעיר אותו... והנה אני כבר מגיע ומעיר אותו... ואני רואה עד כמה הוא חלש ותשוש ומתקשה להתעורר... ורחמנות עליו... כ"כ ישיש... כ"כ חלוש... בינינו... אם אתה שואל אותי, אני הייתי משאיר אותו... שישן עוד טיפה... מה יקרה?? בינינו... לא זיק לו עוד חצי שעה לישון... מה כבר יכול לקרות? אז מקסימום הוא ילמד

אח"כ... לא יקרה כלום... נכון ככה היית עושה?? מסתמא...

אבל!!! תאר לעצמך שאותו סיפור היה קורה בשבת אחה"צ... ועוד רבע שעה יש פה מנחה של שבת וקריאת התורה וסעודה שלישית... ואם בחמש דקות הקרובות אני לא אעיר את מרן זיע"א הוא יפסיד מנחה וכו'... מה... לא הייתי מעיר אותו? הייתי נותן לו להמשיך לישון... ואז הוא היה קם לאחר שקיעה, ומגלה שהוא הפסיד גם מנחה וגם קריאת התורה וגם סעודה שלישית? ברור שלא!!! **לא הייתי עושה לו את העוול הזה!!!** הייתי מתאמץ להעיר אותו שוב ושוב והייתי אומר לו: רבה, עוד חמש דקות מנחה... הרבה ביקש ממני שאעיר אותו...

ולמה?? למה פה כן הייתי מעיר אותו?? כי... כי פה אני מבין שאם אני לא אעיר אותו ברגע זה... **הוא יפסיד!!!** מה הוא יפסיד? הוא יפסיד מנחה!!! יפסיד קריאת התורה, יפסיד סעודה שלישית!!! ואני מבין שזה יכול לגרום לו עגמת נפש גדולה ובצדק... ולכן אני לא אעשה לו את העוול הזה... נו... ולהשאיר אותו לישון ולגרום לו שהוא ילמד פחות... זה לא עוול??? לא!!! בינינו לא... פה לא הייתי מרגיש עוול...

אז הנה!!! פה נגענו בנקודה!!!

מרן ר' חיים קנייבסקי הצליח לחיות את המחויבות שלו ללימוד התורה בדיוק כמו שאני חי את המחויבות שלי למנחה, לקריאת התורה, למעריב, ולקריאת שמע, ולכן הוא היה מתחנן... אני חייב לקום, כי אני חייב ללמוד!!! אם לא תעיר אותי ללמוד, יהיה לי עגמת נפש ומעוות לא יוכל לתקון בדיוק!!! בדיוק כמו שלא הערת אותי לקריאת שמע...

הנה לך דוגמא של יהודי שחי את המחויבות שלו לידיעת התורה!!!

עכשיו אני מוכרח להסתייג, באיזשהו מקום עשיתי פה השוואה בין מי שיעיר את מרן זיע"א אחרי זמן ק"ש... לבין מי שיתן לו לישון עוד עשרים דקות חשבון הלימוד... והרי בינינו... ההשוואה הזו לא נכונה, כי ס"ס"ש לך יש סוף זמן! ולתורה לא... ס"ס"ש אני יש היגיון בחילוק שלי... שלתפילת מנחה אני אעיר בקנאות כי עוד עשרים דקות מגיע שקיעה ואז 'עבר זמנו בטל קרבנו', ואילו בייחס ללימוד התורה, הלימוד יכול לחכות גם בעוד חצי שעה... נכון... אני באמת צודק... מה שנכון נכון... הלימוד יכול לחכות עוד חצי שעה... אי אפשר להתווכח עם החילוק הזה...

אבל יש עוד דבר שאי אפשר להתווכח איתו... שאותו זקן מופלג שכ"כ התחנן שיעירו אותו כי הוא חייב ללמוד, הוא!!! הוא זכה ללמוד את כל התורה כולה, ואנחנו לא... תן נחוש למה???

כנראה... כנראה שהוא הפנים שהוא חייב ללמוד ואנחנו לא...

הוא כן הציב לעצמו 'חובות' ומחויבויות שהוא חייב ללמוד בדיוק כמו שאני חייב לקרא ק"ש, ואילו אני שמבין שהלימוד יכול לחכות עוד חצי שעה... זה... זה לא נגמר בחצי שעה... לימוד שיכול לחכות חצי שעה... יכול גם לחכות יובל שנים... עובדה שאנחנו לא ממחרים לשום מקום...

כלומר: מי שרוצה בגיל תשעים וארבע לדעת את כל התורה כולה, הוא חייב לגשת למחויבות שלו בידיעת התורה בצורה רצינית... מה שנקרא: ללכת קצרה!!! להפנים ולהבין שאם אני אנוח על זרי הדפנה, ואני אבנה לעצמי תכנית גלובלית שיום אחד אני צריך לצמוח תלמיד חכם... זה לא יקרה גם בגיל תשעים... ואם אני רוצה שזה יקרה בגיל תשעים... אני צריך לבנות לעצמי תכנית צפופה שזה מוכרח לקרות בגיל שלושים או ארבעים... בקיצור: אני חייב לדעת את התורה!!! **זה חייב להיות חיובי**, אין ברירה... חייבים להיכנס לטורבו... זה הזמן!!! אנחנו נמצאים כעת בימי ספירת העומר... זה הזמן לחשבון נפש בכל מה ששייך לקבל עול תורה... ואם לא עכשיו אימתי...

נספח: במאמר המוסגר: אם כבר דיברנו על ההשוואה בין מצות פריה ורבייה למצות תלמוד תורה!!! יש עוד נקודה נוספת שפוגשים בה דימיון גדול בין שתי המצוות האלו... בייחס לנושא של **עד מתי!!!** עד מתי אדם מחוייב בפריה ורבייה... זה אחת מהשאלות המסובכות... אדם שיש לו כבר בן ובת... נו... זהו?? זה נקרא שהוא יצא ידי חובת פריה ורבייה?? התשובה מסובכת!!! מצד אחד הוא באמת יצא ידי חובה... אבל מצד שני אם הבנים שלו ימותו ח"ו בחייו... הוא יהיה חייב שוב פעם במצות פריה ורבייה... זאת אומרת: גם אחרי שנולדו לאדם בן ובת הוא עדיין לא לגמרי סיים... כי זו מצוה קיומית!! צריך שהבן והבת האלו כל הזמן יהיו וימשיכו להיות!!! צריך לתחזק את המצוה הזו כל הזמן!!! וממילא אדם עד יומו האחרון כל הזמן מחוייב במצות פריה ורבייה... הוא צריך למות כשיש לו בן ובת חיים!!! **את אותו גדר מורכב אנחנו מוצאים גם בידיעת התורה...** מאז ומעולם הסתבכתי... מה זה ידיעת התורה?? לדעת!!! מתי צריך לדעת?? כמה שיותר מהר... ואם היה יום אחד שהוא ידע את כל התורה כולה... אז זהו... הוא יצא ידי חובה... נכון?? ואם מאז הוא הספקתי לשכות?... לא!!! זה לא טוב... הוא לא יצא... למה??

אומרת הגמ': רבי יהושע אומר: כל הלומד תורה ומשכחה כאשה שיוולדת וקוברת!!! הנה לך... מצות ידיעת התורה זה בדיוק כמו פריה ורבייה... כמו שאשה שילדה בן ובת ובעלה זכה לצאת יד"ח פריה ורבייה והנה רח"ל היא פתאום קברה אותם... הרי החיוב שוב חוזר ונעור... אז עוד אותו משקל בתורה... צריך לדעת את התורה!!! אבל להמשיך לדעת אותה כל הזמן... זה דין בקופסא הזו שנקראת מוח!!! שיהיה בתוכה תורה ותמשיך להיות... ובשביל לדעת צריך להזדרז ללמוד... ואחרי שידועים צריך לתחזק את זה כל הזמן... בקיצור: אין זמן לנוח על זרי הדפנה... נפגש בביהמ"ד...